

București, 5 februarie 2014

De ce trebuie respinsă legalizarea „parteneriatului civil” în România

- Comunicat de presă -

Mai multe zeci de organizații non-guvernamentale, reunite în [Coaliția pentru Familie](http://www.coalitiapentrufamilie.ro) (www.coalitiapentrufamilie.ro), au remis Camerei Deputaților un Memoriu prin care solicită respingerea propunerii legislative privind parteneriatul civil. Aceasta ar intenționa să modifice legislația familiei prin introducerea „uniunilor civile” între 2 persoane de același sex sau de sexe diferite. Astfel, ar fi creat în România un nou „drept”, acela al unui cuplu heterosexual necăsătorit și respectiv al unui cuplu de homosexuali de a primi recunoaștere și egalitate în fața legii, ca o nouă formă de familie, cu bărbatul și femeia căsătoriți. „Partenerii” ar urma să primească o serie de drepturi, prevăzute deja de Codul Civil, la capitolul „Căsătoria”, însă fără asumarea obligațiilor aferente. Parteneriatele s-ar încheia la notar și s-ar desface ușor și chiar unilateral.

Propunerea a fost deja respinsă cu 105 voturi „contra” și doar 2 „pentru” de Senat, iar Camera Deputaților este decizională, urmând să dezbată propunerea în zilele următoare. Redăm mai jos principalele argumente contra acestei modificări legislative, toate fiind dezvoltate pe larg în website-ul www.parteneriat-civil.ro.

Printre cei 45 de semnatori ai memoriului din partea Coaliției pentru Familie se numără Alianța Familiilor din România, Federația PRO VITA, Asociația Părinților pentru Educație Sănătoasă, A.S.C.O.R. - Asociația Studenților Creștin Ortodocși din România - toate filialele, Asociația Generală a Românilor Uniți, Greco-Catolici din România, Asociația Dascălilor din România, Asociația Familiilor Catolice „Vladimir Ghika”, Asociația Medicilor Catolici din București, Fundația pentru Copii „Sf. Sava” etc.

Legiferarea „familiei” de homosexuali? Nu, mulțumim!

Cel mai grav dintre viciile proiectului de lege este pretinsa nevoie de a recunoaște „o formă alternativă de familie” întemeiată pe parteneriatul civil. Inițiatorii forțază evident adoptarea unor prevederi aflate în contradicție flagrantă cu Codul Civil și Constituția, prin care statul se obligă să *ocrotească* și deci să ofere protecție specială *familiei întemeiată pe căsătoria liber consimțită între bărbat și femeie, pe egalitatea acestora precum și pe dreptul și îndatorirea părinților de a asigura creșterea și educarea copiilor lor*. Crearea de reglementări paralele cu cele ale instituției căsătoriei ar fi nu doar un viciu legislativ, ci ar duce la subminarea unor valori esențiale în societate, prin echivalarea familiei cu o relație lipsită de obligații și bazată doar pe interesul obținerii de facilități fiscale și locative.

Legea este scrisă „cu dedicație” pentru homosexuali, întrucât, practic, pentru cuplurile heterosexuale parteneriatul este inutil, drepturile stipulate aici găsindu-se între cele conferite de căsătorie.

Privind experiența altor țări, apare clar că parteneriatele civile nu sunt un scop în sine, ele având rostul de **a face încetul cu încetul acceptabilă ideea de „căsătorie” între persoane de același sex**. Propunerea de lege trebuie deci privită în acest context : în **aproape nicio țară unde acestea au fost instituite, legislativul nu s-a putut opri aici, el fiind supus unei presiuni imense** din partea lobby-ului homosexual pentru a răspunde tuturor revendicărilor acestora: reglementarea „căsătoriei”, a adopției de copii și a tehnicilor de procreare asistate medical destinate acestor cupluri.

Interesul copilului, primordial în legislația privind familia, **este complet neglijat** prin ignorarea situației juridice a copiilor născuți în timpul parteneriatului și prin aceea că, descurajând o formă mult mai stabilă de conviețuire (căsătoria) în favoarea uneia volatile și confuze, adoptarea unei atari legi ar expune copiii la riscul monoparentalității. Mediul optim pentru creșterea și educarea copiilor este cel familial, cu părinți căsătoriți. Într-o societate în care deja ponderea nașterilor în afara căsătoriei a ajuns la 31% (în 2011), ar fi o gravă eroare stimularea acestei situații, în loc să se facă eforturi pentru corectarea ei.

Nu există nicio nevoie obiectivă pentru această lege, întrucât în România dreptul la căsătorie nu este unul discriminatoriu. **Egalitatea în drepturi și nediscriminarea, invocată ca temei al acestui tip de „familie în afara sferei căsătoriei” nu poate presupune și egalitatea de statut familial**. Definițiile sociologice, antropologice, biologice și psihologice ale familiei pleacă de la **premisele diferenței esențiale între bărbat și femeie, fără de care familia nu se poate fundamenta**. Rolurile de bărbat și femeie – respectiv de tată și mamă – și statutele asociate presupun capacități, atribuțiuni, sarcini, domenii diferite în cadrul spațiului familial. Cu alte cuvinte, femininul și masculinul sunt categorii exclusiviste, care îmbracă forme deosebite de existență, nu numai din punct de vedere biologic sau psihologic (atestate în planul naturii umane, supraevaluat astăzi), ci și social, cultural și religios.

Per ansamblu, **întreg conținutul propunerii legislative trădează o tentă ideologică extremistă, anti-familie și anti-religioasă**, ideologie împărtășită de autorii de facto ai propunerii (ONG-urile „minorităților sexuale”) și de parlamentarii care și-au pus semnătura pe aceasta. Solicitarea dezbaterii în procedură de urgență (?!), din fericire refuzată, a unei probleme de asemenea importanță dovedește nu urgența nevoii de reglementare, ci dorința semnatarilor de a eluda dezbaterea publică – care, în cazul dat, a lipsit cu desăvârșire - și de a pune societatea românească în fața faptului împlinit.

Atragem totodată atenția că, în contradicție cu afirmațiile din expunerea de motive a propunerii legislative, nu numai că **NU există nicio obligație a statului român de a oferi cuplurilor coabitante (hetero sau homo) protecție egală în fața legii cu cea oferită familiei**, dar

dimpotrivă, Declarația Universală a Drepturilor Omului și Convenția Europeană a Drepturilor Omului menționează *bărbatul și femeia uniți prin căsătorie* ca temelie pentru familie. Întreaga legislație cade exclusiv în seama legiuitorului național, a cărui obligație este aceea de a respecta valorile culturale, religioase și morale ale societății. De altfel, definiția naturală a familiei în România a fost reiterată relativ recent, în 2009, prin noul Cod Civil.

„Noulimba” și noua persecuție anti-creștină

Dincolo de motivațiile juridice, astfel de legi sunt adevărate „inginerii sociale” care contribuie, în pofida afirmațiilor promotorilor lor, la diminuarea și nu la sporirea libertăților civile.

Fenomene tot mai îngrijorătoare se petrec în țările care au adoptat deja „parteneriatul” sau „căsătoria” unisex. Aici, ideologii „familiei de homosexuali” au creat un sistem care începe cu modificarea limbajului și continuă prin condamnarea și marginalizarea opozanților ideii că realitatea este un construct artificial, rupt de legile firii și care poate fi modificat ideologic, prin schimbarea limbajului legii.

Eliminarea din actele de stare civilă a cuvintelor „mamă/tată”, respectiv „soț/soție” și înlocuirea lor prin „părinte 1/părinte 2” și respectiv „partener 1/partener 2” (Franța ș.a.) sau forma sufocantă de autocenzură manifestată, din teama de a nu cădea într-o „erezie seculară”, în spațiul public din Europa occidentală și SUA, sunt doar două exemple ale unei agresiuni fără precedent în istorie, îndreptată mai ales contra creștinilor. Acuzațiile de „homofobie” și „intoleranță”, adresate acelor care se opun normalizării unor relații împotriva firii, prin natura lor sterile și dăunătoare fizic, moral și intelectual, au devenit cea mai sigură cale spre finalul carierei politice și universitare în numeroase zone ale lumii.

Adoptarea unei astfel de legi ar însemna, așadar, incriminarea criticii intelectuale, și nu doar religioase, la adresa subiectului homosexualității. Aceasta este o altă formă a „Crimăgânditului”, infracțiunea care domina universul distopic al cărții „1984” și pe care societatea românească a experimentat-o, deja, în perioada comunismului. Ar fi nu doar de neînțeles, dar de-a dreptul fatal, într-o societate fragilizată de sărăcie materială și morală, să îmbrățișăm un asemenea experiment totalitar doar de dragul unui iluzoriu progres.

Iată de ce trebuie respinsă propunerea legislativă privind parteneriatul civil, ca una pur ideologică, total ne-necesară și profund dăunătoare unei societăți și așa zbuciumate de o lipsă acută de repere.

Filiala din București a **Asociației „Pro-Vita pentru născuți și nenăscuți”** este o organizație civică non-profit, independentă și nepartinică, al cărei scop este afirmarea valorilor vieții persoanei umane încă de la concepere, ale familiei și ale vocației parentale.

Informații suplimentare **pentru presă**: www.provitabucuresti.ro/presa, tel. 0728 673 673, fax 031 815 27 80, provitabucuresti@yahoo.com